

عطریانفر؛

در نهایت با ۳ یا ۴ کاندیدا وارد عرصه انتخابات می‌شویم

عضو حزب کارگزاران گفت: از آنجا که تکلیف اصلاح‌طلبان با رفتار شورای نگهبان چندان مشخص نیست، چه‌بسا جمع‌بندی اصلاح‌طلبان این باشد که ۳-۴ نفر را تا فینال و دقیقه ۹۰ و پس از تایید صلاحیت‌های شورای نگهبان در صحنه داشته باشند.
#۴۷

به گزارش سایت خبری پرسون، محمد عطریانفر درباره فهرست ۱۴ کاندیدای پیشنهادی اصلاح‌طلبان گفت: اصلاً بحث عملکرد نیست، بحث معرفی است. ذهن انتخاب‌کنندگان در مورد بسیاری از چهره‌هایی که در حال حاضر در این فهرست معرفی شده‌اند، صرفاً معطوف به عملکرد پیشین این‌ها نیست. بیشتر براساس دریافت کلی و معرفی عمومی است. در ادامه متن گفت‌وگو را می‌خوانید:

آقای عطریانفر، ساز و کار انتخاب افراد حاضر در فهرست کاندیداهای «جبهه اصلاحات ایران» به چه صورت بوده است؟

روند حاکم بر گزینش به این صورت بوده که به احزاب ذیل جبهه دوم خرداد اعلام شده که نامزدهای موردنظرشان را اعلام کنند. هر حزبی براساس سازوکارهای حزبی درونی‌اش که قاعدتاً در کمیته سیاسی و شورای مرکزی‌شان تدبیر و تصمیم‌گیری می‌کنند، چند نفری را به نهاد اجماع‌ساز معرفی کرده‌اند.

در گام بعد هرکدام از افراد با حداقل ۱۰ رای باید به این نهاد معرفی می‌شدند؛ یعنی هر حزبی که در مقام معرفی کاندیداهای منتخب خود بوده، باید از درون گروه‌های سیاسی دوم خردادی، ۱۰ امضا و ۱۰ معرفی‌نامه برای تک‌تک اعضای خود دریافت می‌کرد؛ لذا هر حزبی زمانی می‌توانست کاندیدای موردنظرش را به «جبهه اصلاحات ایران» معرفی کند که حداقل ۱۰ رای داشته باشد که این اتفاق صورت گرفت. در گام بعدی براساس جمعیت ۶۰ نفره که ذیل «جبهه اصلاحات ایران» قرار دارند، نهاد اجماع‌ساز در مورد تک‌تک افراد اظهارنظر کرده و رای‌گیری شده و براساس رای‌گیری مرحله دوم این فهرست منتشر شد.

در خبری که منتشر شده روبه‌روی نام افراد واژه «پیشنهاد» درج شده است؛ یعنی مثلاً اعلام شده آقای ظریف ۳۷ (پیشنهاد)؛ یعنی ایشان ۳۷ رای داشته‌اند یا روال دیگری بوده است؟

یعنی از جمع ۶۰ نفری که در «جبهه اصلاحات ایران» هستند، ۳۷ نفر ایشان را پیشنهاد کرده‌اند.

و در مرحله بعدی چه اتفاقی خواهد افتاد؟

در مرحله بعد با اجماع ۶۰ نفری که در «جبهه اصلاحات ایران» هستند، پس از معرفی رای‌گیری خواهد شد و به افراد رای می‌دهند که هرکدام باید حداقل دو سوم آرا را کسب کند.

بحثی که وجود دارد این است که برخی با این سازوکار مبتنی بر تصمیم‌گیری بر پایه دو سوم آرا مخالفت کرده و معتقدند که باید همه این افرادی که پیشنهاد شده‌اند، برنامه‌های خود را ارائه کنند و در نهایت از میان آن‌ها انتخاب شود.

بله قطعاً همین‌طور است.

نتیجه رای‌گیری مرحله بعد چقدر می‌تواند با فهرستی که دیروز منتشر شد، متفاوت باشد؟ درواقع آیا امکان جابه‌جایی رتبه افراد ممکن است؟

به نظر می‌رسد که سه، چهار نفر از کسانی که صدر جدول قرار گرفته‌اند و البته برخی از چهره‌های دیگری که برنامه‌های بهتری را برای اداره کشور ارائه می‌کنند، ظرفیت رای بالاتری داشته باشند و رایی بالاتر از این عددی کسب کنند که اکنون به عنوان پیشنهاددهنده دارند. البته گروهی هم هستند که ممکن است خودشان برای حضور ابراز علاقه نکنند و خود به خود برنامه‌ای نخواهند داد و به‌طور طبیعی از جدول حذف خواهند شد.

نام ۲ گزینه زن نیز در این فهرست آمده که رای چندان بالایی هم ندارند. به عنوان نمونه مجموع آرای خانم‌ها ملوردی و شجاعی کمتر از آرای آقای عارف است که جزو سه گزینه اول هم نیست. این درحالی است که عملکرد آقای عارف حداقل برای افکار عمومی و شاید برخی اصلاح‌طلبان چندان قابل دفاع نبوده، درحالی که به عنوان نمونه خانم ملوردی در مسوولیتی که حضور داشتند، به‌طور نسبی توانستند رضایت افکار عمومی را جلب کرده و کارنامه به نسبت قابل‌قبولی به جا بگذارند. به نظر شما علت آرای به نسبت اندک این ۲ زنی که در این لیست حاضرند، چیست؟

این نگاهی که شما رای این دو سرکار خانم را جمع می‌زنید و می‌گویید از رای آقای عارف کمتر است، خیلی ملاک تشخیص درستی نیست.

بحث جمع بستن آرا نیست، مساله آرای اندک خانم‌ها ملوردی و شجاعی است که ۱۱ پیشنهاد داشتند و در رده‌های یازدهم و دوازدهم قرار گرفته‌اند؛

یعنی ۱۰ نفر بیش از این دو پیشنهاددهنده داشته‌اند؟

اصلا بحث عملکرد نیست، بحث معرفی است. شما اصلا ذهن‌تان را معطوف به عملکرد افراد نکنید. ذهن انتخاب‌کنندگان در مورد بسیاری از چهره‌هایی که در حال حاضر در این فهرست معرفی شده‌اند، صرفا معطوف به عملکرد پیشین این‌ها نیست. بیشتر براساس دریافت کلی و معرفی عمومی است؛ بنابراین ذهن‌تان را به این سمت نبرید که عملکرد فلانی چنین بوده یا چنان نبوده است. درواقع باید از این باب تحلیل کنید که برخی گروه‌های سیاسی ذیل دوم خرداد، معتقدند که، چون ما می‌توانیم از عبارت رجال سیاسی برداشت موسعی داشته باشیم، به این معنا که عنوان رجال اعم از مرد و زن است، به این جمع‌بندی رسیده‌اند که یکی از چهره‌های موردنظرشان می‌تواند در کسوت یک شخصیت غیر مرد ظاهر شود و او را معرفی کنند. از این جهت خیلی توصیه نمی‌کنم شما ذهن‌تان را به عملکرد معطوف کنید.

متوجه توصیه شما هستم، اما بالاخره انتخاب و پیشنهاد این افراد دلایلی داشته است.

تنها و تنها و تنها دلیلی که گروه‌های معرفی‌کننده می‌توانند اقامه کنند، این است که در این مقطع یک اقدام متفاوت نسبت به دوره‌های گذشته داشته باشند و آن هم این است که یک یا چند زن را هم معرفی کنند. فقط و فقط استدلال‌شان بیشتر به جنسیت برمی‌گردد و ربطی به سابقه کار ندارد.

یعنی درواقع می‌توانیم بگوییم که این مساله، به نحوی نمادین بوده است؟

بله، بله! تقریبا نمادین است؛ و البته با توجه به همین زاویه نگاه نمادین که شما اشاره می‌کنید، طبیعتا کسانی که معرفی شدند، شخصیت‌های شناخته‌شده‌ای هستند که در مقاطعی مسوولیت‌هایی داشته‌اند و نقش‌شان را هم به خوبی ایفا کرده‌اند. هم سرکار خانم شجاعی و هم سرکار خانم ملاوردی در حوزه‌هایی که فعالیت داشتند، بسیار خوب و موفق عمل کردند؛ کما اینکه دیگر چهره‌های زن هم وجود داشتند که کسی نسبت به آن‌ها چنین توجهی نکرده یا اساسا چنین تمایلی وجود نداشته است.

کدامیک از اعضای این فهرست ۱۴ نفره، گزینه‌های نهایی اصلاح‌طلبان برای انتخابات خواهند بود؟

۴ نفر از این افراد، رای بالا را خواهند آورد و باقی دوستان طبیعتا از جدول خارج می‌شوند.

و فکر می‌کنید آن ۴ نفر چه کسانی هستند؟

۴ شخصیت ممتاز و معتبر وجود دارند که مشخصا آقایان ظریف، جهانگیری، پزشکیان و نفر چهارم هم یا محسن هاشمی یا شریعتمداری.

یعنی به نظر شما آقای تاجزاده اصلا در گزینه‌های نهایی قرار نخواهند گرفت؟

کلا حضور آقای تاجزاده از موضع و منظر دیگری محل تامل است. جناب آقای تاجزاده اگرچه برادر بسیار عزیز و بزرگواری هستند، ولی از آنجا که موضع پیشین ایشان نسبت به قانون اساسی موضعی توأم با ایراد بوده و انتخابات هم باید در چارچوب قانون اساسی برگزار شود، حضور ایشان، بیشتر ضروری است خارج از نظم و نسقی که اصلاح‌طلبان تعقیب می‌کنند.

اما با وجود همین نوع نگاهی که آقای تاجزاده دارند با ۳۲ پیشنهاد در جایگاه سوم فهرست قرار گرفته‌اند. به هر حال این آمار بالا نشان می‌دهد که بسیاری از اصلاح‌طلبان به آقای تاجزاده نگاه مثبت داشته و با پیشنهادشان از ایشان حمایت کرده‌اند.

مانعی ندارد، اما نظام انتخاباتی اصلاح‌طلبان متکی بر برنامه است و این برنامه‌ها باید در چارچوب قوانین موضوعه صورت بگیرد؛ ضمن اینکه برنامه‌های آقای تاجزاده آن‌طورکه در اولین بیانیه‌شان مطرح شده، خارج از قوانین موضوعه است بنابراین به نظر می‌رسد که نمی‌توانیم خیلی به آن امید ببندیم.

با توجه به اینکه آقای ظریف بارها تاکید کرده که تمایلی برای کاندیدا شدن ندارند و اگرچه چندوقت اخیر بارها گفته شده که با ایشان برای حضور در انتخابات مذاکره می‌شود، اما تا جایی که خبرها نشان می‌دهد، آقای ظریف برنامه‌ای برای حضور ندارند. شما فکر می‌کنید آقای ظریف بالاخره به دعوت‌ها پاسخ مثبت می‌دهند؟

امیدواریم که این اتفاق بیفتد.

فکر می‌کنید اگر آقای ظریف بیایند، ممکن است به عنوان تنها گزینه اصلاح‌طلبان معرفی شوند و باقی گزینه‌ها کنار گذاشته شوند؟

اینکه یک یا چند نفر تا آخر کار بمانند، به تدابیر بعدی مربوط است. از آنجا که تکلیف اصلاح‌طلبان با رفتار شورای نگهبان چندان مشخص نیست، چه‌بسا جمع‌بندی اصلاح‌طلبان این باشد که ۳۴ نفر را تا فینال و دقیقه ۹۰ و پس از تایید صلاحیت‌های شورای نگهبان در صحنه داشته باشند و بعد تصمیم بگیرند.

با این رویکرد ممکن است آقای تاجزاده یکی از افرادی باشند که اصلاح‌طلبان به عنوان کاندیدای نهایی معرفی کنند و دست‌کم رفتار شورای نگهبان را بسنجند؟

علی‌القاعده حتی اگر اصلاح‌طلبان آقای تاجزاده را معرفی نکنند، ایشان به‌صورت منفرد در صحنه حضور خواهد داشت و تکلیف نهایی را شورای نگهبان مشخص می‌کند که به نظر من از همین حالا قابل پیش‌بینی است و گمانه‌زنی من این است که نسبت به ادامه حضور آقای تاجزاده تا آخر انتخابات نمی‌توانیم چندان امیدوار باشیم.

اگر شورای نگهبان در اقدامی خلاف تصور آقای تاجزاده را تایید صلاحیت کند، اصلاح‌طلبان از ایشان حمایت خواهند کرد؟

اصلاح‌طلبان به معنای همه احزاب، خیر!